

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/99/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721202722
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6721202722.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom vo C., D. E. F. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Jánom Krnáčom, advokátom so sídlom vo Zvolene, Námestie SNP č. 70/36, proti žalovanému: G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom vo C., G. I. F. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom so sídlom vo Zvolene, Námestie SNP č. 41, za účasti: Union poisťovňa, a.s., IČO: 31322051, so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 10, ako intervenienta na strane žalovaného, o zaplatenie 4.841,25 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 19C/28/2021-347 zo dňa 07.06.2023, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania (šiesty výrok) **p o t v r d z u j e.**

Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie náhrady straty na zárobku v sume 241,25 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 241,25 € od 09.07.2021 do zaplatenia zastavil (prvý výrok), konanie v časti o zaplatenie náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 2.634,- € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.634,- € od 30.08.2021 do zaplatenia zastavil (druhý výrok), konanie v časti o zaplatenie náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 548,- € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 548,- € od 09.07.2021 do zaplatenia zastavil (tretí výrok), konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.052,- € od 09.07.2021 do 29.07.2021 zastavil (štvrtý výrok), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 1.418,- € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.052,- € od 30.07.2021 do 29.08.2021 a s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.418,- € od 30.08.2021 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (piaty výrok) a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (šiesty výrok).

1.2 Súd prvej inštancie uviedol, že „žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 09.07.2021 domáhal od žalovaného (a) zaplatenia sumy 4.600,- € titulom náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia (ďalej aj len ako „SSU“) spolu s úrokom z omeškania v miere 5 % z tejto sumy od 09.07.2021 do zaplatenia, (b) zaplatenia sumy 241,25 € titulom náhrady straty na zárobku spolu s úrokom z omeškania v miere 5 % z tejto sumy od 09.07.2021 do zaplatenia a (c) náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia v miere 100 %“; ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že „podaním zo dňa 28.01.2022 zobral žalobca čiastočne žalobu späť, a to (a) v (celej) časti sumy 241,25 € titulom náhrady straty na zárobku spolu s úrokom z omeškania v miere 5 % z tejto sumy od 09.07.2021 do zaplatenia a (b) v časti sumy 2.634,- € titulom náhrady SSU spolu s úrokom z omeškania v miere 5 % z tejto sumy

od 30.08.2021 do zaplataenia, a to z dôvodu, že poisťovňa žalovaného (intervenient) dňa 30.08.2021 poskytol žalobcovi plnenie v sume 5.794,59 €, z toho na náhradu SSU sumu 2.634,- € a na náhradu straty na zárobku počas PN sumu 3.160,59 €; na základe uvedeného súdu prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil v zmysle § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“; prvý a druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie); ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že „podaním zo dňa 03.01.2023 na základe záverov znaleckého dokazovania vykonaného v tomto konaní zobral žalobca čiastočne žalobu späť, a to v časti o zaplataenie sumy 548,- € titulom náhrady SSU spolu s úrokom z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 548,- € od 09.07.2021 do 29.08.2021 a s úrokom z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 548,- € od 30.08.2021 do zaplataenia“; na základe uvedeného súd aj v tejto časti konanie v zmysle § 145 ods. 2 C.s.p. zastavil (tretí výrok rozsudku súdu prvej inštancie); súd prvej inštancie zhrnul, že „po čiastočnom späťvzatií žaloby sa žalobca voči žalovanému domáhal (a) zaplataenia sumy 1.418,- € spolu s úrokom z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 4.052,- € od 09.07.2021 do 29.08.2021 a s úrokom z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 1.418,- € od 30.08.2021 do zaplataenia ako aj (b) náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia v miere 100 %“; súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že „na pojednávaní dňa 10.05.2023 žalobca uviedol, že upravuje žalobný petit tak, že sa od žalovaného domáha (a) zaplataenia sumy 1.418,- € spolu s úrokom z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 4.052,- € od 30.07.2021 do 29.08.2021 a s úrokom z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 1.418,- € od 30.08.2021 do zaplataenia, ako aj (b) náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia v miere 100 % s tým, že úpravu žalobného petitu je potrebné považovať za čiastočné späťvzatie žaloby“; vzhľadom na uvedené preto súd prvej inštancie v zmysle § 145 ods. 2 C.s.p. konanie v časti o zaplataenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.052,- € od 09.07.2021 do 29.07.2021 zastavil (štvrtý výrok rozsudku súdu prvej inštancie); súd prvej inštancie konštatoval, že „znalec H. H. B. v znaleckom posudku č. 24/2022 (č.l. 212-226) odpovedal na všetky otázky, pričom zhodne ako znalec H. H. J. hodnotil SSU v položke 304b prílohy č.1 zákona č. 437/2004 Z. z. - obmedzenie pohyblivosti krčnej chrčbtice s príznakmi koreňového dráždenia ľahkého stupňa a určil počet bodov na 200, pri hodnote 1 bodu 20,26 €, t.z. spolu náhrada SSU predstavuje 4.052,- €“; súd prvej inštancie uzavrel, že „vykonaním dokazovania bol ustálený nárok žalobcu na SSU a to vo výške 4.052,- €; znalec H. B. závery svojho znaleckého posudku náležite objasnil a dostatočne zodpovedal položené otázky a o jeho záveroch súd nemá pochybnosti; nebolo sporné, že dňa 29.08.2021 spoločnosť E. K., L. nárok žalobcu na náhradu SSU čiastočne uspokojila a to výške 2.634,- €; rozdiel medzi sumu 4.052,- € a 2.634,- € tak predstavuje sumu 1.418,- €, ktorej sumy sa aj žalobca po čiastočných späťvzatiach domáhal a preto súd v tejto časti žalobe vyhovel; keďže sa žalobca pred podaním žaloby neobrátil na žalovaného s výzvou na plnenie, za dátum omeškania žalovaného treba považovať až deň nasledujúci po dni, v ktorom mu bola doručená žaloba (č.l. 39), t.j. žalovaný sa dostal do omeškania dňom 30.07.2021; keďže dňa 29.08.2021 spoločnosť E. K., L., nárok žalobcu na náhradu SSU čiastočne uspokojila a to výške 2.634,- €, po čiastočných späťvzatiach sa žalobca správne domáhal zaplataenia úrokov z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 4.052,- € od 30.07.2021 do 29.08.2021 a úrokov z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 1.418,- € od 30.08.2021 do zaplataenia; súd preto v tejto časti žalobe vyhovel“ (piaty výrok rozsudku súdu prvej inštancie).

1.3 Súd prvej inštancie priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %), pričom svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že „žalobca sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %; žalovaný namietal, že pôvodne uplatnená istina nepozostávala iba zo sumy, kde by sa vyžadovalo odborné posúdenie, boli tam uplatňované ešte aj ďalšie položky a žalobca v priebehu konania vzal opakovane časť žaloby späť, kde z dôvodu späťvzatiia nároku sa neposudzuje motív, pre ktorý bola žaloba zobratá späť a v tých častiach, kde zobral žalobca späť, procesne zavinil zastavenie konania a nemôže mu byť priznaný nárok na náhradu trov konania; intervenient žiadal zaviazat žalobcu na náhradu trov konania intervenientovi; súd konštatuje, že žalobou si žalobca pôvodne uplatnil dva nároky, a to titulom (a) náhrady SSU - zaplataenia sumy 4.600,- €s príslušenstvom a (b) titulom náhrady straty na zárobku - zaplataenia sumy 241,25 € s príslušenstvom; pokiaľ ide o nárok na zaplataenie náhrady straty na zárobku v sume 241,25 € s príslušenstvom, v tejto časti vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že po začatí konania dňa 29.08.2021 mu poisťovňa žalovaného poskytla (poistné) plnenie vo výške 5.794,59 €, z toho náhradu straty na zárobku počas PN v sume 3.160,59 €, čím došlo k zániku práva žalobcu požadovať od žalovaného náhradu straty na zárobku počas PN; žalobcovi teda nemožno pripočítat procesné zavinenie zastavenia konania, keďže v čase podania žaloby tento nárok žalobcu uspokojený nebol a nie je relevantné, že k zániku nároku žalobcu došlo v dôsledku plnenia poisťovne žalovaného, nakoľko táto plnila v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. za žalovaného, ktorý túto povinnosť mal tiež a k

plneniu došlo až po začatí súdneho konania; pokiaľ ide o nárok na zaplatenie náhrady SSU, v žalobe uplatneného v sume 4.600,- € s príslušenstvom, žalobca najskôr zoberal v tejto časti žalobu čiastočne späť, a to dňa 28.01.2022 v časti 2.634,- € a to z dôvodu, že po začatí konania (29.08.2021) mu poisťovňa žalovaného poskytla (poistné) plnenie vo výške 5.794,59 € - z toho na náhradu SSU sumu 2.634,- €, čím došlo k zániku práva žalobcu v tejto sume (2.634,- €) požadovať od žalovaného náhradu SSU; žalobcovi tak nemožno pripočítať procesné zavinenie zastavenia konania ani v tejto časti, keďže v čase podania žaloby tento nárok žalobcu uspokojený nebol a nie je relevantné, že k zániku nároku žalobcu došlo v dôsledku plnenia poisťovne žalovaného, nakoľko táto plnila v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. za žalovaného, ktorý túto povinnosť mal tiež a k plneniu došlo až po začatí súdneho konania; žalobca ďalej dňa 03.01.2023 zoberal žalobu čiastočne späť v časti nároku 548,- € na zaplatenie náhrady SSU; v prejednávanej veci určenie výšky náhrady za SSU záviselo rýdzo od odborných poznatkov, podľa § 4 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z., náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku; žalobca si na tento účel dal vyhotoviť bodové ohodnotenie SSU u znalca H. H. J., ktorý v znaleckom úkone č. 40/2020 (odborné vyjadrenie znalca) zo dňa 05.10.2020 stanovil bodové hodnotenie SSU žalobcu na 227 bodov, pri hodnote jedného bodu 20,26 €, teda výšku náhrady SSU na 4.600,- € (po zaokrúhlení) a takúto výšku náhrady SSU si žalobca aj uplatnil - pred podaním žaloby v poisťovni žalovaného (dňa 16.11.2020) a keďže táto neplnila, po 8 mesiacoch žalobou proti žalovanému (09.07.2021); keďže žalovaný a intervenient mali pochybnosti o správnosti výpočtu výšky náhrady SSU určenej H. J. (za čo žalobca nepochybne nemôže), súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom H. B., ktorý ustálil náhradu SSU na 4.052,- € (na 200 bodov pri hodnote bodu 20,26 €) - na základe tejto skutočnosti potom žalobca zoberal žalobu čiastočne späť a to v sume 548,- €, ktorá predstavuje rozdiel medzi pôvodne uplatneným nárokom náhrady SSU v sume 4.600,- € a sumou 4.052,- €, určenou H. B. v znaleckom posudku; právna úprava náhrady trov konania v sporovom konaní sa podľa doterajšej úpravy v Občianskom súdnom poriadku, ako aj podľa novej úpravy účinnej od 01. júla 2017 v Civilnom sporovom poriadku spravuje zásadou úspechu v konaní (spore); z porovnania doterajšej a novej právnej úpravy vyplýva, že Civilný sporový poriadok už nemá ustanovenie obdobné úprave obsiahnutej § 142 ods. 3 OSP, ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k úprave obsiahnutej v § 142 ods. 2 OSP; z uvedeného síce vyplýva, že nepatrný úspech už Civilný sporový poriadok nepozná (a preto pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov sa podľa Civilného sporového poriadku zohľadňuje každý neúspech), avšak ani nová právna úprava nevylučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, a to z hľadiska výsledku v zásade zhodne ako podľa doterajšej úpravy (Ústavný súd SR sp. zn. I.ÚS 56/2017 zo dňa 08.02.2017); s poukazom na citované rozhodnutie Ústavného súdu SR, keďže určenie výšky náhrady SSU záviselo od znaleckého posudku (išlo o čisto odbornú otázku), súd dospel k záveru, že žalobcovi nemožno pripočítať procesné zavinenie zastavenia konania ani v tejto časti; súd nevzhladol dôvod na poníženie nároku žalobcu na náhradu trov konania ani z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby v časti zaplatenia úrokov z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 4.052,- € od 09.07.2021 do 29.07.2021, nakoľko toto späťvzatie sa netýkalo istiny ale len príslušenstva - úrokov z omeškania a to v nepatrnej časti 20 dní; v samotnej istine a v prevažnej časti úrokov z omeškania bol žalobca úspešný; vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalovaného na náhradu trov konania žalobcovi v plnej miere“ (šiesty výrok rozsudku súdu prvej inštancie).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 29.06.2023 (č.l. 375-376 spisu); rozsudok napadol v rozsahu výroku o trovách konania (šiesty výrok); vyjadril názor, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.) a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v odvolaní argumentoval, že „dôvodom, pre ktorý žalobca zoberal žalobu späť v časti sumy 241,25 € spolu s úrokmi z omeškania v miere 5 % z tejto sumy od 09.07.2021 do zaplatenia (titulom náhrady straty na zárobku) a v časti sumy 2.634,- € spolu s úrokmi z omeškania v miere 5 % z tejto sumy od 30.08.2021 do zaplatenia (titulom náhrady SSU) mala byť skutočnosť, že intervenient na mojej strane (poisťovňa) plnila dňa 30.08.2021 (predtým ako sa stala intervenientom v tomto konaní, predtým ako bolo právoplatne skončené trestné konanie voči mne a bez toho, že by som o plnenie žiadal) žalobcovi sumu 5.794,59 € (na náhradu SSU pripadá suma 2.634,- € a na náhradu straty na zárobku počas PN žalobcu pripadá suma 3.160,59 €); rozhodnutie plniť bolo vykonané intervenientom bez môjho pokynu a to v čase, keď o mojej vine za skutok, na základe následkov ktorého si žalobca uplatnil žalovanú sumu, ešte nebolo ani len právoplatne rozhodnuté; z uvedeného dôvodu mi potom nie je zrejmé, akým spôsobom som ja osobne, svojím konaním procesne zaviniť zastavenie konania vo vyššie špecifikovanej časti, nakoľko súd prvého stupňa túto skutočnosť

„pripísal na môj účet“ tým, že žalobcovi priznal náhradu trov konania i v rozsahu, v akom bola žaloba bez môjho procesného zavinenia vzatá v časti späť; následne podaním zo dňa 03.01.2023 na základe záverov znaleckého dokazovania vykonaného v tomto konaní, zbral žalobca čiastočne žalobu späť, a to v časti o zaplatenie sumy 548,- € titulom náhrady SSU spolu s úrokmi z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 548,- € od 09.07.2021 do 29.08.2021 a s úrokmi z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 548,- € od 30.08.2021 do zaplatenia; aj v tomto prípade namietam skutočnosť, že neevidujem jediný zákonný dôvod, pre ktorý by som mal byť zaťažený povinnosťou náhrady trov konania v rozsahu, ako keby k žiadnemu späťvzatiu žaloby v časti nedošlo; nie sú to dôvody na mojej strane, ktoré spôsobili zmenu na strane preukázateľných nárokov žalobcu; súd na základe späťvzatia žaloby žalobcom dňa 10.05.2023 na pojednávaní v časti o zaplatenie úrokov z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 4.052,- € od 09.07.2021 do 29.07.2021 konanie zastavil; opätovne sa nejedná o procesné zavinenie zastavenia konania, ktorého by som sa dopustil ja, ale samotný žalobca reagujúc na skutkovú a právnu situáciu; v zmysle všetkého vyššie uvedeného teda tvrdím, že žalobca reálne nemal so svojou žalobou úplný 100 % úspech, ale v dôsledku jeho procesných postupov (ktoré ani jeden nie je možné pripísať na môj účet) okresal žalobou na začiatku konania tvrdený nárok o jeho väčšiu časť; uvedomujem si, že ani samotný žalobca zrejme nemohol predvídať postup intervenienta (a následne nástupcu intervenienta) pri podaní žaloby, no taktiež ani ja som nezapríčinil vyššie popísané späťvzatie žaloby, ktoré vykonal žalobca; z uvedeného dôvodu tvrdím, že mi nemôže byť pripisovaná povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu reálne nezodpovedajúcom jeho úspechu vo veci; na mieste je aplikovanie ustanovenia § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, keď „ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo“; na základe uvedeného navrhol zmenu napadnutého rozsudku tak, že žiadna zo strán nebude mať nárok na náhradu trov konania alebo zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 01.08.2023 (č.l. 394-397 spisu) k odvolaniu žalovaného prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že napadnutý výrok o trovách konania považuje za správny; ťažiskovo argumentoval, že:

(1) si riadne uplatnil nárok na náhradu straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti a nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a tieto subsumoval pod korektné právne normy; žalobu podal dňa 09.07.2021 v súvislosti s poškodením jeho zdravia pri nehode zo dňa 11.03.2019, pričom k čiastočnému plneniu žalovaného prostredníctvom intervenienta došlo dňa 30.08.2021; z časových súvislostí a postupnosti konania vyplýva, že k čiastočnej úhrade žalobou uplatnených nárokov došlo až v čase po podaní žaloby na súd; žalobu zbral čiastočne späť pre správanie žalovaného až po zaplatení nároku žalobcu prostredníctvom intervenienta, preto bol na mieste záver, že žalovaný procesne zaviniť zastavenie konania;

(2) mal plný úspech ohľadne skutkového a právneho základu sporu a tiež v otázke rozsahu (výšky) náhrady za stratu zárobku počas pracovnej neschopnosti a adekvátny úspech v otázke rozsahu (výšky) sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré bolo predmetom znaleckého dokazovania nariadeného súdom na návrh žalovaného a intervenienta na jeho strane; bolo vecou žalovaného ako priamo objektívne zodpovedného subjektu zaujatie náležitého postoja v rámci zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú poškodenému žalobcovi a vysporiadania sa s nárokmi na zdraví poškodeného žalobcu, osobitne nárokmi titulom náhrady škody na zdraví; uvedenej zodpovednosti sa žalovaný nemôže zbaviť ani v rámci posudzovania otázky náhrady trov konania; žalovaný mal k dispozícii žalobu ako aj všetky dokumenty a dôkazy preukazujúce žalobou uplatnené nároky žalobcu a nesie plnú zodpovednosť za riadne a včasné splnenie svojich povinností titulom náhrady škody, ktoré nemôže svojvoľne prenášať na iný subjekt (ani na intervenienta);

(3) žalovaný postup intervenienta spočívajúci v poskytnutí poistného plnenia v sume 5.794,59 € doteraz žiadnym relevantným spôsobom v konaní nenamietal a nespochybňoval a jeho aktuálne produkované odvolacie výhrady sa javia ako účelové; navyše ak by intervenient za žalovaného čiastkové plnenie titulom náhrady škody nebol v danom čase poskytol, žalovaný by bol vystavený hrozbe rozsiahlejšieho omeškania než napokon nastalo;

(4) ani nová právna úprava nevylučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, a to z hľadiska výsledku v zásade zhodne ako podľa doterajšej úpravy v zmysle ustanovenia § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku; podľa dôvodovej správy a komentára k Civilnému sporovému poriadku sa zásada úspechu vo veci má uplatňovať aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku; v týchto prípadoch však nejde o procesne

neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku; nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti; za vhodné riešenie sa považuje postup, že žalobca má v daných situáciách právo na plnú náhradu trov konania; priznanie plnej náhrady trov konania z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu „úspech vo veci“ (§ 255 C.s.p.), keďže ten sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku; zamietnutie časti žalobou uplatnenej nemajetkovej ujmy nie je prejavom procesného úspechu žalovaného, ale iba dôsledkom úvahy súdu, resp. záverov znaleckého dokazovania; nemožno uvažovať o náhrade trov v prospech žalovaného vo veciach, kde výška plnenia závisela od úvahy súdu (alebo od znaleckého posudku);

(5) na základe uvedeného žalobca navrhol potvrdenie napadnutého výroku rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania.

2.3 Intervenient na strane žalovaného vo vyjadrení zo dňa 25.07.2023 (č.l. 390 spisu) uviedol, že sa s odvolaním žalovaného v plnom rozsahu stotožňuje.

3.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania (šiesty výrok) podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

3.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

3.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.1 Odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Preskúmaním napadnutého výroku rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania (šiesty výrok), odvolania žalovaného a obsahu spisu súdu prvej inštancie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o odvolaní dospel odvolací súd k záveru, že sú splnené podmienky na potvrdenie napadnutého výroku o trovách konania, keďže odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku ohľadne výroku o trovách konania, preto na toto odôvodnenie poukazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

4.2 Podľa odvolacieho súdu zastavenie konania v časti na základe čiastočného späťvzatia žaloby v dôsledku plnenia poisťovne (intervenienta na strane žalovaného) z titulu náhrady škody poškodenému (žalobcovi) v priebehu konania na základe povinného zmluvného poistenia škodcu (žalovaného) z procesného hľadiska nezavinil žalobca, ale procesné zavinenie na zastavení konania možno pričítať žalovanému; pre účely posúdenia procesného zavinenia na zastavení konania podľa § 256 ods. 1 C.s.p. je potrebné za správanie žalovaného považovať aj konanie poisťovne, ktorá plnila žalobcovi uplatnený nárok voči žalovanému z titulu zodpovednosti za škodu (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23Cdo/4097/2013 zo dňa 21.02.2014); vzhľadom na samostatné postavenie poisťovne (intervenienta na strane žalovaného), ktorá je povinná plniť po splnení zákonných podmienok, je prípadný nesúhlas žalovaného (škodcu) s plnením bez právneho významu; žalovaný uzavretím zmluvy o poistení zodpovednosti za škodu poistil svoju zodpovednosť za prípadnú škodu, preto je poisťovňa oprávnená a povinná poskytnúť poškodenému (žalobcovi) poistné plnenie po splnení zákonných podmienok (medzi ktoré nepatrí súhlas škodcu s plnením); súd prvej inštancie preto dospel k správne záveru, že zastavenie konania na základe čiastočného späťvzatia žaloby zo strany žalobcu v rozsahu plnenia intervenienta na strane žalovaného (poisťovne) procesne zavinil žalovaný.

4.3 Súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ustanovenia § 255 C.s.p. a § 256 ods. 1 C.s.p., podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane; v prípade zastavenia konania je súd povinný pre účely rozhodnutia o trovách konania skúmať zavinenie procesných strán (žalobcu a žalovaného) na zastavení konania; platí, že v prípade zastavenia konania z dôvodu späťvzatia žaloby zastavenie konania v zásade zavinil žalobca a len v prípade, že k späťvzatiu žaloby pristúpil žalobca výlučne na

základe správania sa žalovaného, stíha zavinenie na zastavení konania žalovaného; nárok na náhradu trov konania nevyplýva z hmotného práva, ale výlučne z práva procesného; rozhodnutie o trovách konania predstavuje konštitutívne rozhodnutie, ktoré má svoj základ výlučne v príslušných procesných ustanoveniach; preto aj zavinenie na zastavení konania je nutné posudzovať výlučne z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska výsledku správania sa žalovaného vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu (z pohľadu, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie); v tomto smere nie je významné, či žalovaný uspokojil nárok žalobcu, hoci na to nemal právnu povinnosť; kritérium procesného zavinenia je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalobca v konaní požadoval, resp. akého výsledku sa domáhal na jednej strane a skutočnosťou, pre ktorú žalobca neskôr vzal žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené; ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním sa žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je možné nachádzať súvislosť (a teda ani procesné zavinenie) medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (porovnaj napríklad nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 196/2009 zo dňa 10.09.2009); plnenie poisťovne žalobcovi v priebehu konania možno pričítať žalovanému (bod 4.2 odôvodnenia).

4.4 Súd prvej inštancie správne zohľadnil aj plný úspech žalobcu v spore (§ 255 C.s.p.) napriek čiastočnému späťvzatiu žaloby na základe výsledkov znaleckého dokazovania; pri rozhodovaní o trovách konania o náhradu škody na zdraví (sťaženie spoločenského uplatnenia) súd prvej inštancie správne vychádzal z názoru, že základ nároku (existencia nároku žalobcu na náhradu škody na zdraví) bol daný a len výška nároku závisela od úvahy súdu, resp. od výsledkov znaleckého dokazovania; pri rozhodovaní o trovách konania v prípade, kedy rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu, resp. od výsledkov znaleckého dokazovania, sa procesný úspech posudzuje len vo vzťahu k výsledku sporu ohľadne základu nároku, preto skutočnosť, že došlo aj k čiastočnému zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby po podaní znaleckého posudku, nemá na rozhodnutie o trovách konania žiadny vplyv; v tomto prípade, aby dôsledky takéhoto rozhodnutia neboli vo vzťahu k žalovanému nespravodlivé, sa výška náhrady trov konania odvíja len od prisúdenej sumy, resp. sumy, ktorú žalovaný, resp. intervenient na strane žalovaného dobrovoľne zaplatil po podaní žaloby na súd bez ohľadu na pôvodný predmet konania; aj v režime ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. mal tak žalobca v prejednávanej spore plný úspech, pretože za situácie, že základ nároku bol daný a len výška plnenia (náhrady škody na zdraví) závisela od úvahy súdu, resp. výsledkov znaleckého dokazovania, zavinenie na čiastočnom zastavení konania nemožno pričítať žalobcovi, ale bolo len dôsledkom výsledkom znaleckého dokazovania; preto súd prvej inštancie o trovách konania správne rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu (100 %); pri stanovení výšky tarifnej odmeny za jednotlivé úkony právnych služieb bude potrebné vychádzať z dobrovoľne plnenej a prisúdenej sumy ako tarifnej hodnoty (pôvodne uplatnená suma je v tomto prípade bez právneho významu).

5. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vznikol mu proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %); z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017); o samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

6. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.